

Lagutskottet

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av konventionen om förhindrande av olagliga handlingar i samband med internationell civil luftfart, det kompletterande protokollet till konventionen om förhindrande av olagligt besittningstagande av luftfartyg och protokollet om ändring av konventionen om brott och vissa andra handlingar, begångna ombord på luftfartyg, samt med förslag till lag om ändring av strafflagen

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av konventionen om förhindrande av olagliga handlingar i samband med internationell civil luftfart, det kompletterande protokollet till konventionen om förhindrande av olagligt besittningstagande av luftfartyg och protokollet om ändring av konventionen om brott och vissa andra handlingar, begångna ombord på luftfartyg, samt med förslag till lag om ändring av strafflagen (RP 232/2020 rd): Ärendet har remitterats till lagutskottet för betänkande och till kommunikationsutskottet för utlåtande.

Utlåtande

Utlåtande har lämnats av

- kommunikationsutskottet KoUU 3/2021 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- enhetschef Sari Mäkelä, utrikesministeriet
- lagstiftningsråd Janne Kanerva, justitieministeriet
- överinspektör Suvi Kankare, kommunikationsministeriet
- statsåklagare Tuuli Eerolainen, Åklagarmyndigheten
- ledande expert Matti Tupamäki, Transport- och kommunikationsverket
- biträdande professor Tatu Hyttinen
- professor Sakari Melander.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- inrikesministeriet
- Polisstyrelsen
- Suomen Lentäjaliitto - Finnish Pilots' Association ry.

Betänkande LaUB 5/2021 rd

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner den i Peking den 10 september 2010 ingångna konventionen om förhindrande av olagliga handlingar i samband med internationell civil luftfart, det i Peking den 10 september 2010 ingångna kompletterande protokollet till konventionen om förhindrande av olagligt besittningstagande av luftfartyg och det i Montreal den 4 april 2014 ingångna protokollet om ändring av konventionen om brott och vissa andra handlingar, begångna ombord på luftfartyg.

I propositionen ingår förslag till lagar om sättande i kraft av de bestämmelser i de nämnda fördragen som hör till området för lagstiftningen. Till följd av dessa fördrag föreslås det i propositionen dessutom att strafflagen ändras så att försök till vissa brott kriminaliseras och att tillämpningsområdet för Finlands strafflag utvidgas till situationer där luftfartygets landningsstat eller operatörsstat är Finland. Med landningsstat avses den stat inom vars territorium det luftfartyg ombord på vilket brottet har begåtts landar med den misstänkte alltså ombord. Med operatörsstat avses för sin del operatörens hemstat.

De internationella fördrag som ingår i propositionen syftar till att förbättra och effektivisera säkerheten inom den civila luftfarten. Impulsen till att ingå fördragen kom dels från terrorattackerna i New York den 11 september 2001, dels från det allt ökande störande beteendet bland flygpassagerare som framgår av flygbolagsstatistiken.

Genom konventionen om förhindrande av olagliga handlingar i samband med internationell civil luftfart åläggs parterna att kriminalisera vissa handlingar som kan äventyra ett luftfartygs säkerhet, liksom även användning av ett luftfartyg för att orsaka skada på liv, hälsa, egendom eller miljö, frigörande av farliga material från luftfartyg eller användning av sådana material mot luftfartyg eller ombord på luftfartyg samt transport av sådana material med luftfartyg med vetskap om att de är avsedda för att olagligen skada. Samtidigt åläggs parterna att kriminalisera hot, försök till gärningar, deltagande i gärningar eller bistånd i samband med gärningarna i fråga. Genom det kompletterande protokollet till konventionen om förhindrande av olagligt besittningstagande av luftfartyg preciseras kriminaliseringsskyldigheterna, utvidgas kretsen av stater med jurisdiktion och fogas till konventionen bland annat bestämmelser om rättvis behandling av förövare. Genom protokollet om ändring av konventionen om brott och vissa andra handlingar ombord på luftfartyg utvidgas också kretsen av stater med jurisdiktion och införs bestämmelser om säkerhetsvakter ombord. Genom protokollet uppmuntras konventionsstaterna dessutom att vidta rättsliga åtgärder med anledning av störande beteende under flygningar.

Konventionen om förhindrande av olagliga handlingar i samband med internationell civil luftfart trädde i kraft internationellt den 1 juli 2018, det kompletterande protokollet till konventionen om förhindrande av olagligt besittningstagande av luftfartyg den 1 januari 2018 och protokollet om ändring av konventionen om brott och vissa andra handlingar, begångna ombord på luftfartyg den 1 januari 2020. För Finlands del träder dessa i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att Finland har deponerat sitt åtagandeinstrument för respektive fördrag.

Betänkande LaUB 5/2021 rd

Bestämmelser om ikraftträdandet av lagarna om sättande i kraft av fördragen utfärdas genom förordning av statsrådet. Lagarna avses träda i kraft vid samma tidpunkt som respektive fördrag träder i kraft för Finlands del.

Lagen om ändring av strafflagen avses träda i kraft genast när den har antagits och stadfästs, dock senast när konventionen och protokollen träder i kraft för Finlands del.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner den i Peking den 10 september 2010 ingångna konventionen om förhindrande av olagliga handlingar i samband med internationell civil luftfart, det i Peking den 10 september 2010 ingångna kompletterande protokollet till konventionen om förhindrande av olagligt besittningstagande av luftfartyg och det i Montreal den 4 april 2014 ingångna protokollet om ändring av konventionen om brott och vissa andra handlingar, begångna ombord på luftfartyg. Genom konventionen och protokollen ändras internationella fördrag som redan är bindande för Finland.

I propositionen ingår förslag till lagar om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen och protokollen som hör till området för lagstiftningen. På grund av ikraftsättandet av konventionen och protokollen föreslås det dessutom ändringar i strafflagen (39/1889), närmare bestämt i strafflagens 1 kap. om tillämpningsområdet för finsk straffrätt. Det föreslås också att försök till vissa straffbara gärningar kriminaliseras.

Konventionen och protokollen syftar till att effektivisera säkerheten inom den civila luftfarten och uppdatera den internationella lagstiftningen på området genom att harmonisera kriminaliseringsarna och bestämmelserna om vilka stater som har jurisdiktion i parternas lagstiftning.

Pekingkonventionen och Pekingprotokollet syftar särskilt till att åtgärda de brister i den internationella lagstiftningen som kommit fram i samband med terrorattacker. Montrealprotokollet å sin sida ingriper särskilt i störande beteende, till exempel när passagerare inte respekterar uppförandereglerna ombord på luftfartyg eller inte följer besättningens instruktioner och därmed utgör ett hot mot säkerheten eller stör allmän ordning och disciplin ombord.

Lagutskottet anser utifrån inkommen utredning att fördragens syften är godtagbara och att det är motiverat att sätta dem i kraft.

Enligt uppgift till utskottet har man gått in för att nu endast göra de nödvändiga lagändringar som konventionen och protokollen förutsätter i fråga om de förpliktelser som klart kräver lagändringar på grund av att de inte kan anses bli uppfyllda på ett tillräckligt, förnuftigt och lämpligt sätt genom den gällande lagstiftningen. Utskottet menar att detta är en motiverad lösning och utgångspunkt. Utskottet påpekar att utskottet i samband med genomförandet av direktiv av hävd har ansett att det är motiverat att gå till väga så att man bara gör de ändringar som är nödvändiga. Utskottet har ansett att det är inte motiverat att till följd av ett enskilt unionsinstrument genomföra

Betänkande LaUB 5/2021 rd

till sitt område och sina konsekvenser mer omfattande ändringar i den straffrättsliga lagstiftningen. Utskottet har dessutom konstaterat att ett sådant tillvägagångssätt motsvarar det som tillämpats tidigare vid det nationella genomförandet av rambeslut och direktiv om tillnärmning av materiell straffrätt (se t.ex. LaUB 21/2018 rd, s. 4, och LaUB 13/2020 rd, s. 3). Utskottet anser att de synpunkterna är relevanta även vid ikraftsättandet av internationella straffrättsliga konventioner och att den linje som följs i propositionen därför är motiverad.

Kommunikationsutskottet har gett ett utlåtande om propositionen (KoUU 3/2021 rd), där det förordar att regeringens proposition godkänns.

Sammantaget anser lagutskottet att propositionen behövs och fyller sitt syfte. Utskottet förordar att riksdagen godkänner konventionen och protokollen samt de förklaringar och underrättelser som ska ges och de lagförslag som föreslås i propositionen, men med följande anmärkningar och ändringsförslag.

Ändringarna i strafflagen

Enligt propositionen har vissa bestämmelser i konventionen och protokollen ansetts förutsätta att 1 kap. 2 § i strafflagen kompletteras med ett nytt 3 mom., enligt vilket finsk lag tillämpas när Finland är landningsstat eller operatörsstat för ett luftfartyg (se RP, s. 58). Propositionen innehåller ett ändringsförslag om detta (lagförslag 4). I likhet med de övriga bestämmelserna i 1 kap. i strafflagen innebär inte de nya behörighetsgrunderna att det misstänkta brottet ska behandlas i Finland, utan att det kan behandlas här. Den självständiga betydelsen av de nya behörighetsgrunderna kan enligt propositionen (RP, s. 58) också antas bli ringa, eftersom någon av de grunder som redan föreskrivs i 1 kap. i strafflagen i vilket fall som helst kan bli tillämplig på gärningarna. Vid beredningen av propositionen övervägde man som det framgår av propositionen (RP, s. 29 och 30) också att föreskriva att gärningarna i fråga är internationella brott, men kompletteringen av 1 kap. 2 § i strafflagen har av flera orsaker ansetts vara den mest motiverade lösningen. Lagutskottet anser utifrån inkommen utredning att den i propositionen valda lösningen i fråga om 1 kap. i strafflagen är motiverad.

Rubriken för 1 kap. 2 i strafflagen är "Brott som har anknytning till finska fartyg". Lagutskottet påpekar att paragrafrubriken inte helt motsvarar paragrafens innehåll efter den föreslagna ändringen av 2 §. Lagutskottet föreslår att rubriken för 2 § preciseras så som framgår närmare av detaljmotiveringen nedan.

På grund av artikel 1.4 a i Pekingkonventionen föreslås det i propositionen att försök till vissa brott kriminaliseras (lagförslag 4). Det gäller brott mot förbudet mot kemiska vapen (11 kap. 8 § i strafflagen), brott mot förbudet mot biologiska vapen (11 kap. 9 § i strafflagen), störande av trafik (23 kap. 11 a § i strafflagen) och brott mot bestämmelserna om transport av farliga ämnen (44 kap. 13 § i strafflagen). Genom den ändring som görs i paragrafen om störande av trafik beaktas samtidigt ändringen av vägtrafiklagstiftningen. Som det sägs i propositionen (RP, s. 18) kan kriminaliseringen av försök till brotten i fråga också anses vara i linje med de principer för kriminalisering av försök som uttrycktes i samband med revideringen av straffrättens allmänna läror (RP 44/2002 rd). Lagutskottet anser utifrån inhämtad utredning att de föreslagna bestämmelserna om straffbarhet för försök till brott är motiverade och behövs.

Betänkande LaUB 5/2021 rd

Hot om att begå brott som avses i vissa punkter i Pekingkonventionen

Vid behandlingen av propositionen har lagutskottet också bedömt om den finska lagstiftningen är tillräcklig med avseende på det hot som avses i artikel 1.3 i Pekingkonventionen. Bland annat kriminaliseringen av olaga hot i 25 kap. 7 § i strafflagen har ansetts vara av betydelse för att genomföra den förpliktelsen. I samband med frågan om huruvida fördragsförpliktelseerna är uppfyllda har utskottet också fäst uppmärksamhet vid högsta domstolens avgörande HD 2013:50, som gäller tolkningen av bestämmelsen om olaga hot i 25 kap. 7 § i strafflagen. I avgörandet sägs det bland annat att den hotade utifrån ordalydelsen i 25 kap. 7 § i strafflagen ska ha grundad anledning att frukta för att hans egen eller någon annans personliga säkerhet är i allvarlig fara. Ett hot ska alltså granskas ur den hotades synvinkel. Utifrån avgörandet kan rekvisitet för olaga hot inte tillämpas på en situation där den hotade personen eller aktören inte har fått kännedom om hotet.

Enligt artikel 1.3 i Pekingkonventionen begår den en brottslig handling som a) hotar med att begå något av de brott som avses i punkt 1 a, b, c, d, f, g och h eller punkt 2 eller b) rättsstridigt och uppsåtligen låter någon ta emot ett sådant hot, under omständigheter som tyder på att hotet är trovärdigt. Fördragsförpliktelsen behandlas på sida 16 och 17 i propositionen. Såsom det konstateras ovan har kriminaliseringen av olaga hot i 25 kap. 7 § ansetts vara av betydelse för att genomföra förpliktelsen, liksom också kriminaliseringen av falskt alarm i 34 kap. 10 § i strafflagen. Enligt den utredning som utskottet fått är också bestämmelsen om trafiksabotage i 34 kap. 2 § 1 mom. 3 punkten i strafflagen relevant. Bestämmelsen tillämpas bland annat på hot om våld mot någon som befinner sig i ett trafikmedel.

I propositionen (RP, s. 17) kommer regeringen till den slutsatsen att det i strafflagstiftningen inte kan fastställas något sådant underskott i fråga om de i artikel 1.3 i konventionen avsedda handlingarna som innefattar hot att strafflagstiftningen skulle behöva kompletteras. En orsak till att man kommit till denna slutsats är enligt vad utskottet erfar också att punkten är mångtydig och att det saknas beredningsmaterial om den, vilket leder till problem vid genomförandet av internationella förpliktelser. På grund av tolkningssvårigheterna går det ofta inte att fullt ut göra någon heltäckande och entydig jämförelse mellan en internationell förpliktelse och den nationella lagstiftningen. Men samtidigt möjliggörs en flexibel nationell prövning när en förpliktelse genomförs.

Enligt uppgift till utskottet är tolkningen i propositionen konsekvent med den bedömning som gjorts vid genomförandet av tidigare förpliktelser som gällt liknande hot. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF innehåller en kriminaliseringsskyldighet i fråga om hot om att begå vissa gärningar (artikel 3.1 j). Även om de brott som hotet avser skiljer sig från de brott som avses i artikel 1.3 i konventionen, förpliktar punkten i direktivet på samma sätt som punkten i konventionen till att straffbelägga framförande av hot även när hotet inte riktar sig mot en viss aktör. Punkten i direktivet motsvarar således artikel 1.3 a i konventionen till väsentliga delar. I samband med genomförandet av direktivet (RP 30/2018 rd, s. 32) och av den motsvarande förpliktelsen i rambeslutet, som redan ersatts med direktivet (RP 188/2002 rd, s. 6/II), ansågs det att relevanta brott är olaga hot, som kriminaliseras i 25 kap. 7 § i strafflagen, och falskt alarm, som kriminaliseras i 34 kap. 10 § i strafflagen. I den proposition som gäller rambeslutet nämns också trafiksabotage enligt 34 kap. 2 §.

Betänkande LaUB 5/2021 rd

Inte heller ansågs det att det krävdes några lagändringar på grund av förpliktelseerna gällande hot i 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet (den nya artikel 3 a.1 a iv i konventionen) och 2005 års protokoll till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln (den nya artikel 2 a c i 1988 års protokoll). Även dessa ålägger en skyldighet att kriminalisera hot om att begå vissa brott. I regeringens proposition om godkännande av protokollen nämndes som relevanta brott olaga hot och falskt alarm (RP 100/2019 rd, s.11).

Sammantaget anser lagutskottet att tillträddandet av konventionen inte med nödvändighet kan anses kräva att det till exempel stiftas en straffbestämmelse som särskilt kriminaliserar de hotsituationer som avses i artikel 1.3 i konventionen. Utskottet anser i enlighet med det som sägs i avsnittet Allmänt ovan att det vid genomförandet av internationella förpliktelser är motiverat att bara göra sådana ändringar som är nödvändiga. Inte heller är det motiverat att till följd av en enskild internationell avtalsförpliktelse genomföra till sitt område och sina konsekvenser mer omfattande ändringar i den straffrättsliga lagstiftningen. Sådana reformer ska i första hand bedömas på nationella grunder. Enligt utskottet är den lösning som valts i propositionen motiverad.

Lagutskottet anser det därför vara klart att det inte är motiverat att bedöma behovet att ändra rekvisitet för olaga hot ur bara en synvinkel, till exempel med avseende på Pekingkonventionen. Det är mer motiverat att ändringsbehoven när det gäller brottsrekvisitet för olaga hot vid behov bedöms på ett mångsidigt sätt genom en omsorgsfull lagberedning, så att man kan beakta alla de faktorer som eventuellt talar för en reform av rekvisitet. Frågan om att bedöma behovet av att ändra rekvisitet för olaga hot har också aktualiserats i samband med att utskottet behandlat en proposition om åtalsrätten för olaga hot (RP 226/2020 rd).

Underrättelser och förklaringar

I propositionen föreslås det att Finland ska ge två underrättelser. Enligt dem utsträcker Finland sin jurisdiktion till fall där brottet riktar sig mot en finsk medborgare och till fall där brottet har begåtts av en statslös person som har sin vanliga vistelseort inom finskt territorium. Dessa underrättelser hänför sig till 1 kap. 5 och 6 § i strafflagen, enligt vilka finsk lag tillämpas på brott som riktar sig mot finska medborgare och på brott som har begåtts av personer som är varaktigt bosatta i Finland.

Dessutom föreslås det i propositionen att Finland ska avge två förklaringar, enligt vilka Finland avser tillämpa vissa bestämmelser i enlighet med de principer i sin straffrätt som rör ansvarsfrihet på grund av familjerelationer. Förklaringarna hänför sig till bestämmelserna om skyddande av brottsling i 15 kap. 11 § i strafflagen (se RP, s. 19). Enligt 2 mom. i den paragrafen gäller straffbarheten för skyddande av brottsling inte vissa närstående till gärningsmannen (t.ex. make och släktingar i uppstigande och nedstigande led).

Lagutskottet anser att de föreslagna underrättelserna och förklaringarna är motiverade och har inga invändningar mot dem.

Betänkande LaUB 5/2021 rd

Övrigt

Artikel VII i Montrealprotokollet ersätter helt artikel 6 i Tokyokonventionen. Den nya artikel 6 innehåller bland annat bestämmelser om befälhavares rätt att gripa personer, om det är nödvändigt till exempel för att skydda ett luftfartygs säkerhet eller säkerheten för personer eller egendom ombord. I punkterna 2, 3 och 4 i den artikeln tas det in hänvisningar till säkerhetsvakter ombord.

Som det framgår av propositionen (RP, s. 53) ska enligt punkt 4 i den nya artikel 6 inget i konventionen anses förplikta en fördragsslutande stat till att inrätta ett program för säkerhetsvakter ombord eller att ingå ett bilateralt eller multilateralt fördrag eller arrangemang som ger utländska säkerhetsvakter ombord rätt att verka inom statens område.

Lagutskottet betonar att om man i Finland börjar anlita sådana säkerhetsvakter i framtiden, bör man först göra en omfattande utredning av frågan och höra berörda grupper. De sakkunniga har påpekat att närvaron av säkerhetsvakter ombord på flyg är förknippad med flera betydande säkerhets- och lagstiftningsaspekter som bör beaktas.

DETALJMOTIVERING

4. Lagen om ändring av strafflagen

1 kap. Om tillämpningsområdet för finsk straffrätt

2§. Brott som har anknytning till finska fartyg. Den gällande paragrafen innehåller bestämmelser om behörighetsgrunderna i anknytning till finska fartyg. Enligt propositionen fogas till paragrafen ett nytt 3 mom., enligt vilket finsk lag tillämpas på brott som har begåtts 1) ombord på ett luftfartyg som landar på finskt territorium och där den brottsmisstänkte fortfarande befinner sig eller 2) mot ett sådant luftfartyg eller ombord på ett sådant luftfartyg som har hyrts ut utan besättning till en hyrestagare som har sitt huvudsakliga verksamhetsställe eller, om ett sådant saknas, sin vanliga vistelseort i Finland. Lagutskottet anser att det nya 3 mom. är lämpligt, som det konstaterar i övervägandena ovan.

Utskottet påpekar dock att paragrafrubriken inte helt motsvarar paragrafens innehåll efter att det nya 3 mom. fogats till paragrafen. Ett luftfartyg som för en främmande stats flagg och landar i Finland kan inte betraktas som ett "finskt fartyg". Lagutskottet föreslår därför att *rubriken* för 2 § ändras så att den bättre motsvarar paragrafens innehåll, dvs. "Brott som har anknytning till finska fartyg eller till fartyg som landar i Finland". Till följd av ändringen måste också lagförslagets *ingress* ändras.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Lagutskottets förslag till beslut:

Betänkande LaUB 5/2021 rd

Riksdagen godkänner konventionen och protokollen i proposition RP 232/2020 rd och godkänner att Finland ger de underrättelser och förklaringar som avses i propositionen.

Riksdagen godkänner lagförslag 1—3 i proposition RP 232/2020 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 4 i proposition RP 232/2020 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om konventionen om förhindrande av olagliga handlingar i samband med internationell civil luftfart

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Peking den 10 september 2010 ingångna konventionen om förhindrande av olagliga handlingar i samband med internationell civil luftfart ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

2.

Lag

om det kompletterande protokollet till konventionen om förhindrande av olagligt besittningstagande av luftfartyg

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Peking den 10 september 2010 upprättade kompletterande protokollet till konventionen om förhindrande av olagligt besittningstagande av luftfartyg ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

3.

Lag

om protokollet om ändring av konventionen om brott och vissa andra handlingar ombord på luftfartyg

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Montreal den 4 april 2014 upprättade protokollet om ändring av konventionen om brott och vissa andra handlingar, begångna ombord på luftfartyg ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

Betänkande LaUB 5/2021 rd

2 §

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

4.

Lag

om ändring av strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen (39/1889) rubriken för 1 kap. 2 § samt 23 kap. 11 a §, sådana de lyder, rubriken för 1 kap. 2 § i lag 626/1996 och 23 kap. 11 a § i lag 400/2002, samt

fogas till 1 kap. 2 §, sådan den lyder i lag 626/1996, ett nytt 3 mom., till 11 kap. 8 §, sådan den lyder i lagarna 212/2008 och 874/2018, ett nytt 3 mom., och till 9 §, sådan den lyder i lagarna 212/2008 och 874/2018, ett nytt 3 mom., samt till 44 kap. 13 §, sådan den lyder i lag 400/2002, ett nytt 2 mom. som följer:

1 kap.

Om tillämpningsområdet för finsk straffrätt

2 §

Brott som har anknytning till finska fartyg eller till fartyg som landar i Finland

Finsk lag tillämpas även på brott som har begåtts

1) ombord på ett luftfartyg som landar på finskt territorium och där den brottsmisstänkte fortfarande befinner sig,

2) mot ett sådant luftfartyg eller ombord på ett sådant luftfartyg som har hyrts ut utan besättning till en hyrestagare som har sitt huvudsakliga verksamhetsställe eller, om ett sådant saknas, vanliga vistelseort i Finland.

Betänkande LaUB 5/2021 rd

11 kap.

Om krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten

8 §

Brott mot förbudet mot kemiska vapen

Försök är straffbart.

9 §

Brott mot förbudet mot biologiska vapen

Försök är straffbart.

23 kap.

Om trafikbrott

11 a §

Störande av trafik

Den som avsevärt stör den allmänna flyg-, spår- eller sjötrafikens gång, ska för *störande av trafik* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Försök är straffbart.

44 kap.

Om brott som äventyrar andras hälsa och säkerhet

13 §

Brott mot bestämmelserna om transport av farliga ämnen

Försök till ett uppsåtligt brott är straffbart.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande LaUB 5/2021 rd

Helsingfors 6.5.2021

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Leena Meri saf
vice ordförande Sandra Bergqvist sv
medlem Hanna Huttunen cent
medlem Saara Hyrkkö gröna
medlem Pihla Keto-Huovinen saml
medlem Antero Laukkanen kd
medlem Matias Mäkynen sd
medlem Jouni Ovaska cent
medlem Ruut Sjöblom saml
medlem Mirka Soinikoski gröna
medlem Sebastian Tynkkynen saf
medlem Paula Werning sd
medlem Johannes Yrttiaho vänst.

Sekreterare var

utskottsråd Mikko Monto.